

terlyste beregninger bedes foretaget for hvert af årene 1999-2002 og med en varmekoefficient på 125 for central kraftvarme samt gældende afgiftsmæssige virkningsgrader for decentral kraftvarme.

Svar (17/5 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Energistyrelsen der oplyser følgende:

»Størrelsen af CO₂-afgiften på forskellige energiformer blev ved afgiftens indførelse generelt fastsat så afgiftsbetalingen svarer til 100 kr. per t CO₂ der udsendes. For el produceret og forbrugt i Danmark betød det en afgift på 10 øre per kWh. For erhvervslivet er de effektive satser dog lavere, idet der sker en refusion af en del af afgiften, svarende til de lavere satser, der gælder for el til såkaldte lette processer, henholdsvis tunge processer, hvor netto-satserne p.t. udgør 8 øre, henholdsvis 2 øre. Endvidere refunderes en yderligere del af afgiften til de virksomheder, der har indgået aftaler med Energistyrelsen, således at de effektive satser p.t. bliver 5,8 øre pr kWh for lette processer, og 0,3 øre pr kWh for tunge processer.

Det samlede provenu af CO₂-afgiften på el, efter fradrag af de nævnte refusioner, forventes at udgøre 2,65 mia. kr. i 1999 stigende til 2,85 mia. kr. i 2002.

Såfremt provenuet omregnes til mio. t CO₂, ved anvendelse af en pris på 100 kr. pr. t, kan der således, på spørgsmålets præmisser, siges at være betalt CO₂-afgift for el for følgende mængder:

	Netto provenu, mia. kr	Betalte CO ₂ mængder v 100 kr./t
1999	2,65	26,5
2000	2,81	28,1
2001	2,83	28,3
2002	2,85	28,5

Afgiftsbeløbet på 10 øre pr kWh er også i dag rimeligt konsistent med en pris på CO₂-emissioner på 100 kr./t, idet et ekstra elforbrug på 1 kWh (eller 1 kWh sparet) omtrent giver anledning til en forøgelse (eller en formindskelse) af Danmarks emissioner på 1 kg. Tallet er dog let

faldende over tid, og udgør ifølge Energistyrelsens skøn omkring 0,86 kg i 1999, faldende til 0,84 kg i 2002.

Ses på de samlede emissioner fra elproduktion og det antages at elproduktionens emissioner fremover vil følge kvoterne indeholdt i aftalen om elreformen, vil disse udgøre 23 mio. t faldende til 20 mio. t over aftaleperioden. Ved »emissioner fra el« forstås i denne forbindelse (i overensstemmelse med forudsætningerne fra elreformaftalen) de samlede emissioner minus beregnede emissioner til varme, med en antaget varmekoefficient på 200%.

Såfremt de i spørgsmålet anvendte forudsætninger lægges til grund (en varmekoefficient på 125%, dog for decentrale værker de afgiftsmæssige virkningsgrader) findes at »emissionerne fra el« vil udgøre:

	Mio. t CO ₂
1999.....	21,5
2000.....	19,4
2001.....	18,4
2002.....	17,6

Sammenholdt med tabellen ovenfor, kan derfor siges at der betales afgift for flere tons end der beregningsmæssigt er henført til el. Med spørgsmålets præmisser, i 2002 f.eks. knap 10 mio. t (nemlig 28,5 minus 17,6), svarende til en »merbetaling« på ca. 1,1 mia. kr.

Dette bør ses i sammenhæng med, at der ydes tilskud til CO₂-venlig elproduktion som vindmøller og naturgaskraftvarme. Disse tilskud var i 1998 omkring 1,3 mia. kr., og ville, med de eksisterende tilskudsregler have været vokset til ca. 1,9 mia. kr. i 2002, men forventes efter elreformens gennemførelse at være faldende.

Elforbrugerne kan altså siges at betale en merpris af to grunde: enten som betaling for CO₂-emissioner, eller som merbetaling for CO₂-venlig elproduktion, der sænker emissionerne. Dette svarer til hvad der gælder, hvis forbrugeren vælger at investere i elbesparelser: her fås en reduktion i elbetalingen, inklusive CO₂-afgiften på el, til gengæld fås en merudgift til at gennemføre besparelsen.«